

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
 Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Cu 1-a Ianuarie v. 1885

se începe

Abonament nou
la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lemnare atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*).

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s-au trimis diariul până acum.Administrația
diarului
„Tribuna“.

Cătră publicul român.

Sunt abia nouă luni de către de când am intrat cu „Tribuna“ în publicitate. Ne aflam atunci în fața unui public, care nu ne cunoștea, ba cel puțin în parte era chiar prevenit contra noastră. Speram cu toate aceste, că în cordând cele mai bune puteri ale noastre vom pute să ne căștigăm încrederea publicului și în vîrtutea ei un sprinț destul de sigur, pentru ca cu începerea anului 1885 să mărim formatul diarului nostru potrivit cu cererile timpului, în care trăim.

Această speranță nu s'a realizat. „Tribuna“ va apără și pentru anul viitor tot în condițiile de până acum; nu putem să promitem pe viitor decât ceea ce puterile ni-au iertat să dăm până acum.

Ne vom mărgini și pe viitor a reprezenta curentele poporale și a formula dorințele comune, a face ca „Tribuna“ să fie un organ, prin care România se afirmă, lăsând altora sarcina poate mai frumoasă de a propaga noile idei și noile aspirații; dar o vom face aceasta, ca în trecut, în toată sinceritatea, după cea mai bună convingere a noastră, fără de rezervă și cu hotărîrea omului pătruns de convingerea, că servește cauza societății, în mijlocul căreia se află.

Una dintre cele mai de căpetenie preocupații ale noastre a fost și va fi și pe viitor de a contribui pe căt ne iartă puterile la întărirea vieții noastre literare, întrate în timpul din urmă într'un stadiu de întristătoare stagnație. Vom stăru dar și mai departe să facem încelul cu încelul din „Tribuna“ un centru de luceare literară, în care se întâlnesc talente de la noi, lucrează împreună, se încurajiază unele pe altele și stabilesc prin

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțione și Administrațione:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază.

lucrarea lor punctul de plecare al desvoltării noastre literare, care nu poate să fie decât în poesia noastră poporala.

Cerem pentru lucrarea noastră astfel concepută și urmată cu aceste intenții sprințul public, singurul razem, la care voim a aspira. Redacțione.

Sibiu, 21 Decembrie st. v.

Este un fel de convenție, ca diarele să facă de anul nou o dare de seamă asupra întemplierilor petrecute în cursa anului trecut și să reamintească speranțele, a căror realizare se așteaptă pentru anul viitor.

Din dările de seamă făcute de diarele maghiare asupra anului acum trecut transpiră par că o melancolie ominoașă. A fost un an sărac cel trecut, însă sărac numai în evenimente mari și îmbucurătoare și cu atât mai bogat în tainice uneltiri. Acesta e anul, în care Maghiarii au început a perde din cele mai scumpe ilusiuni ale lor.

Ei simt, că e ceva în aer, că se pregătesc ceva, că lucrurile se desfășură spre o situație grea pentru dinși.

Pe neașteptate, oarecum ca din senin, una către naționalitățile au început ear să se afirme, și par că stările de o tainică putere din Alpii dinarii până la Poarta de fer, până în Calamani și până în Carpați albi spiritele se îndreptălesc. Si, mare minune! brațul de fer al omnipotentului singur ministru începe a lăncea. Zadarnic amenință cu măsuri drastice, zadarnic lovesc peici pe colo fără de îndurare, zadarnic își afirmă puterea, căci nimenei nu i se mai pleacă și cei amenințăți nu se mai dau îndără.

Nu mai sunt Maghiarii ceea-ce au fost și nu mai e Coloman Tisza, omul lor, stăpân al situației. Tot mai e ministrul omnipotent, tot mai are majoritate în dietă, tot mai poate să facă și să desfacă fără ca să aibă să da socoteală cuiva afară de dieta, pe care și-a creat-o el însuși, pentru ca să aproape tot ceea-ce el face: cu toate acestea țeară întreagă și întreaga străinătate interesată simte, că el e din că în că mai slab și că nu se va mai pute să afirme îndelung. Sistemul de guvernament, pe care l-a introdus și l-a menținut cu îndreptăție de un deceniu, faptele lui proprii i-au sporit adversarii și l-au înstrănat de toată lumea: asta îi face pe vechii lui adversari mai îndrăneți, asta le dă acelora, pe care îi credea poate striviti, curagiul de a se afirma din nou. O lovitură a primit dl Tisza în Croația și s-a supus. A urmat altă lovitură în casa magnăților, și ear s-a supus. Începem să simtă cu toții, că el e foarte hotărît, foarte energic, dar totodată și foarte cu minte și se dă îndărăt, renunță, când vede, că nu poate să scoată la capăt ceea-ce voiesc.

Unul dintre organele principale ale opoziției, „Pesti Napló“, constată, că în împregiurări normale cabinetul Tisza ar fi avut în mai multe rânduri destule cuvinte de a pune alternativa constituțio-

nală: ori mi-se dă aceasta ori mă retrag. El însă n'a făcut-o aceasta, ci s'a ferit totdeauna de a pune cestiușa de cabinet.

După părerea noastră așa și trebuie să facă, deoarece dimpreună cu cabinetul Tisza cade și sistemul actual.

Nu este în Ungaria vorba de o simplă schimbare de guvern, ci de prefacerea întregii vieți publice. Dacă ar fi condus așa numitul partid Deakist afacerile publice tot precum le conduse până la 1874, actuala stare de lucruri s-ar mai fi menținut încă un timp oarecare: a trebuit să vină cabinetul Tisza cu energia lui, pentru ca să o facă imposibilă pe timp mai îndelungat. Astăzi opoziția moderată n'ar pute să dea decât un guvern de transiție, și este mai bine, mai firesc, să rămână cabinetul Tisza, ca să compromeță cu desăvârșire actuala noastră organizație internă.

S'a făcut o încercare. Maghiarii s'au pretins destoinici a preface Ungaria în stat național maghiar. Dacă s'ar fi urmat tot ca până la 1874, s'ar mai pute dice, că încercarea n'a putut reuși, fiindcă guvernul n'a desvoltat destulă energie: cabinetul Tisza nu se poate scusa cu aceasta. Acum dar, după decese ani de guvernare energetică li se poate dice Maghiarilor: văți opîntit, văți încordat toate puterile, dar nu ați reușit, ci mai vîrstos ați împins elementele să se afirme și să accentueze caracterul poliglot al statului; stările de lucruri, pe care le-ați creat, nu se pot consolida; e greșită întreaga direcție a lucrării voastre.

E prete putință, ca după căderea cabinetului Tisza să urmeze altul, care lucrează în aceeași direcție.

Aici e cheia tainicelor motive, care l-au îndemnat pe baronul Sennyey să sprijinească pe actualul guvern, fără că să-i împărtășească vederile. Sistemul are trebuință de toată sprijinirea națiunii maghiare, pentru ca să se mai poată menține un timp oarecare, și nici baronul Sennyey, nici vre-un alt om politic maghiar, care își dă seamă de situație, nu poate să ie asupra sa răspunderea pentru căderea lui prin aceea, că nu l-a sprijinit la timpul greu, în care ne aflăm.

El va căde, fiindcă e nefiresc, e însă bine să se surpe din el însuși, fără ca să se poată dice, că fie vre-unul dintre partidele maghiare, fie coroana, a contribuit la surparea lui.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Decembrie st. v.

În numărul de ieri am făcut amintire despre defectele universităților ungurești, care se cred destinate a respinge cultura în Orient, când ele nu se silesc aproape nici a țină pași cu universitățile din Orient și a tind ca cel puțin cultura ungurească să se desvoile în solidaritate cu cultura orientală. Astăzi toată diaristica maghiară, mai acompaniată și de cea jidano-maghiară buciușă în lumea largă, că Trefort a luat dispozituni spre a acoperi unele defecte și

a umplu gulerile ce s'au simțit până acum la instituțile de învățămînt și crescere în direcția higienică și în genere a învățămîntului sanitar.

Eată la ce se reduc măsurile cele mai nouă ale ministrului de culte ungurești: intenția ministrului în general este de a înținde învățămîntul școlar igienic preste toate instituțile de învățămînt superioare, medii și elementare. Ca pentru viitor să dispună și scoalele medii de către un specialist, în privirea aceasta se va propune școala sanitată de acă înainte sistematice la preparandile de profesori instituite prelungă universitățile din Budapest și Cluj cu considerare specială la administrația școlelor medii și la pretențiile studenților dela aceste școli. Tot la universitate se vor institui pe timpul de vară, începînd cu anul present, cursuri suplimentare pentru învățămîntul igienic, la care vor participa din toate comitatele către un medic, designat anume de către ministrul de culte în conțelegeră cu ministrul de interne. Acestea ar avea apoi întrătă să se perfecționeze, încât el nu numai să poată preda școala igienică, ci să poată instrui și pe profani în acea măsură, ca acestia singuri să poată da cură și instrucții.

De mari lucruri s'a mai apucat Trefort! Si ce mai sei, nici nu îl pot costa mult lucherile acestea, dacă s'ar mai cassa în legătură cu aceste catedrele de limba română de pe la universitate și gimnaziu. După modesta noastră părere ar trebui Trefort să se îngrijească de învățămînt înainte de toate în alte direcții, deoarece da capo basele, pe care stă astăzi în Ungaria toată educația și tot învățămîntul, sunt greșite.

Corespondentul din Paris a diarului „Perseveranza“ enarează despre proiectata călătorie a lui Bismarck la Paris următoarea istorioară:

„Prințipele Hohenlohe a venit la Ferry și își petrece cu el despre conferența africană și despre hotărîrea „Reichstag-ului“ german din 15 Decembrie. Cu ocazia aceasta a făcut observarea, că prințipele Bismarck are intenția a și însotit pe femeia sa la Nizza. Ferry numai decât i-a răspuns, că se bucură prete măsură pentru acest propus, și se va săli, de a face cancelarul german rămânând în Nizza pe cât se poate de plăcut. Pe cale către Nizza, — continuă Hohenlohe, — va pauza poate prințipele Bismarck vre-o căteva ore la Paris. Ferry a fost surprins, i-a răspuns totuși îndată, că visita prințipului Bismarck îl atinge plăcut. Acum voia însă cancelarul să scie că proiectul lui de călătorie la Paris ce impresionează făcut asupra opiniei publice, și aşa s'a făcut sun în „Figaro.“ Două-decă și patru de ore după ce a apărut articolul cunoscut în „Figaro“ a și raportat prințipele Hohenlohe lui Ferry, că prințipele Bismarck a amânat vizita sa în Paris pe alt timp.“

Are haz istoria aceasta, care poate fi altcum și o invenție!

Pausa în peractările conferenței africane se va întrebuința spre discutarea diferențelor, ce s'au ivit între Franța, Portugalia și societatea africană internațională. Ear rezultatul acestei discutări va fi decizorul pentru ținuta plenipotențialilor francezii în fața neutralisării basenului de Congo. Așa se vede, că fără de a premerge o descurcare îndestulitoare a lucrurilor cu societatea africană, cercurile franceze nu se vor abate dela opunerea lor în contra neutralisării.

„National-Zeitung“ vrea să scie, că regele Belgiei are de cuget a face pe neputul seu, pe al doilea fiu al contelui de

Flandria, sub tutoratul contelui de Flandria, suveran al statului Congo.

După o înscenare din Petersburg a erupt o rescoală pe teritorul **Kuldscha**. Dschungarii voesc a'-și scutura jugul chinez. În urma acesteia numai decât au fost trupele rusești dela fruntaile de acolo întârziate, spre a putea fi pregătite pentru toate eventualitățile.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

De sub Detunata, în Dec. 1884.

Precum aproape mai în toate comunele cercului pretorial al Roșiei de munte, să și în comuna noastră Bucium s'au întemplat restaurarea primăriei pe viitoarea perioadă de trei ani. Încă de dimineață în 30 l. c. vedeai cum din toate părțile împărtășiatei comune se adună poporul, îmbrăcat în vestimente sărbătoresc, cătră locul destinat de alegere, salutându-se frățesc la întâlnirea unii cu alții. Ajunși în atinența B. Pojenii — ca locul destinat spre acel scop — aci formează un cerc dinaintea scoalei confesionale așteptând sosirea pretorului. De pe fețele fie-căruiu puteai vedea interesul de a fi solidar, și ca totdeauna unirea tuturor într'un cuget. Singurul se parea mai mult ocupat și de alte idei, căci nu-l prindea astăzi într'un loc, ci cu căji convenia pe toți și sfătuia ca să nu se încerce a vota cu acela, pe care îl voiesce majoritatea poporului, căci dlui notar nu-i convine și altele mai multe; ba la unii, cari încă nu sosiseră, dintre aderenții ideii sale, au pus în misericordie toate aparatele disponibile pe la locuințele respectivilor spre a-i aduce la urnă, căci la din contră armonia și buna înțelegere a bravilor Buciumani rămânea și de astădată, ca totdeauna nejignită. Priviau cei adunați cu oare-care compătimire, cum chiar acela care ar fi chemat de pe înălțimea amvonului a intona între credincioșii sei armonia și buna înțelegere, și-a luat rolul cel mai incompatibil caracterului seu de a se face corteș unui om, căruia atât cu rangul, că și cu poziția sa materială ar putea să-i impună; dar prelungă toate aceste presiuni poporul, a urmat convingerii sale și nu s'a lăsat sedus de nime, fie chiar și păstorul sufletesc acela.

Pe la oarele 10 a. m. sosesc și dl pretor în mijlocul nostru, unde find primit de mulțimea adunată la poarta scoalei, cu îndatinata afabilitate ce caracterizează pe acest popor față de tot omul, dar cu deosebire față cu superiorii lui, se purcede la acul de alegere a primarului și a jurașilor comunali. După deschiderea adunării și după premersele prescrișelor legii dl pretor provoacă pe toți aceia, cari doresc a competa pe vre-unul din aceste posturi a se insinua în termen de 5 minute, și după-ce spune, că la postul de primar, încă mai dinainte, în scris, s'a insinuat dl primar de până acum, Candin David, — se mai insinuează pentru celelalte posturi, și după expi-

rarea terminului de sus se anunță, că pentru postul de primar nu s'a insinuat afară de Candin David nici unul altul, prin urmare dînsul se și proclamă între cele mai vii aplause în unanimitate de primar al Buciumului.

— Să fi văzut, d-le redactor, bucuria generală și seminole fețe ale întregului popor adunat; cum saltau de bucurie pentru că s'au văzut toți în unanimitate ajunși de a'-și având în capul comunii pre iubitorilor; ear' de altă parte apoi să fi văzut schimbarea feții, când intr-o coloare când într'altele a aceluia ce și-a văzut zădănicătă totă osteneala, apoi cred, că cu cei dintâi ai fi impletit hora înfrățirii; ear' celuilalt, compătimindu-l, și-ai fi spus: vezi, că e de rău a încerca intrigă prin lingări, cu care fiind deocheat de mult înaintea poporului numai poți ajunge la nici un rezultat, ba vezi, ce e și mai dureros, și compromiș chiar și aderenții — cu bucurie spus, tare puțini la număr.

Bucuria în Bucium astăzi este generală, căci în fruntea acestei comune cu un popor brav, și-a succes de a pune pre un bărbat, care promite mult pentru binele și înținarea aceleia; dar această bucurie este după, după ce alegerea dînsului nu s'a întemplat în locul — cancelariei comunale — unde dl pretor a fost anunțat cănd cu ocazia restaurării reprezentanților comunali ce au avut loc în 6/18 Decembrie a. c. și care se și publicase poporului, dar la vreo 2 săptămâni de la alegere ne trezim numai din nou, că locul alegeriei nu va fi la cancelaria comunala, ci tocmai la o margine a comunei nici mai mult nici mai puțin ca 3 ore depărtare dela cancelarie; deducem, ba suntem siguri, la planul și placerea cui s'au mutat și ce scop au vrut să văneze prin aceea, dar noi am exclamat, să le fie de bine, și tot ce vor mai intenționa și pre viitor a lucra în desbinarea poporului, astfel să li se realizeze și tot astfel de învingeri să secere ca ceea de 30 l. c.

Onoare însă și, brav popor al Buciumului, carele ai scut paralisa unele violente aruncate asupra-ți, ai scut sbiciuviu vițul celor ce s'au încercat să te seduce spre a'-ți paralisa libertatea; păsesc înainte pre calea apucătă, și dovedesc celor ce se încearcă a'-ți răpi libertatea ta că și-au greșit adresa, căci numai astfel vom fi demni următori ai străbunilor nostri. — u —

Orșova, 30 Decembrie 1884.

Zelosul și neobositul președinte al comitetului parochial din Orșova-veche, dl Michail Băiaș, în înțelegere cu membrii comitetului, simțind lipsa unui local public, care să servească ca loc de peractare a cauzelor bisericesci și scolare, să hotărătă ca în curtea bisericii gr. or. române să se zidească o casă corespondențoare scopului.

Proiectul făcut în scurt timp a devenit faptă, încât adă comunitatea bisericescă gr. or. se făcesc cu o casă frumoasă situată în imediata apropiere a bisericii.

Va să dică: de aici înainte sinodul parochial, nu ca mai nainte în scoală, ci în propria sa localitate și va ține ședințele publice.

Bucuria noastră e cu atât mai mare, cu cât vedem mai pretutindenea în părțile locuite de Români sulevara principiului de a progrăsa pe calea culturală-sociale și scolară, și în special în Orșova, unde înainte de aceasta cu 10 ani, dulcea noastră limbă română abia avea trecere, prin comerț și pe străzi, astăzi nu numai că se vorbește în saloanele tuturor Românilor de aici, dar ce e mai mult, pentru cultivarea și înțirea ei, în timpul mai recent, s'a înființat, sub conducerea celor mai mulți bărbați consilii de chemarea lor o societate de lectură și de cântări, pre care ca niște ramuri surore ale progresului nostru național să ahotără ca localul nou zidit să fie și pentru reunurile societăților române de aici.

Nu mai puțin îmbucurător este un nou eveniment ivit pre terenul cultural național, realizat prin deschiderea unei scoli române de fetișe, sciind prea bine persoanele chemate, că iubirea și prețuirea limbii materne se adoptează din leagăn, dela mamă; căci exemplele de tristă memorie ne sunt dovezi dănlice despre urmările funeste ale crescerii fizicelor în limbi și datini străine.

Eată dar impulsul curat și adevărat, care a indemnăt inteligența română din Orșova că să și deschidă o scoală de fetișe, unde adă spre mandria și bucuria noastră, se pregătesc și învăță în limba română nu numai fizicele române, dar chiar și fizicele de altă naționalitate, fără a fi forțate.

Meritul acesta este al bravei profesoare, d-șoara Lăzărescu, absolventă a pedagogiei din Caransebeș.

Ca dovadă că publicul român în general, și în special damele, române sunt la culmea chemării lor, s'au grupat sub conducerea bravei matrone Ana Vasilieviciu, ca presidentă, pentru înființarea unei reuniuni de femei române, cu scop de a ajutora scoala de fetișe, de nou înființată în Orșova.

Cununa bravelor dame române, din care se compune contingentul reuniunii înființate sunt:

Doamna Ana Vasilieviciu, d-na Ecaterina Vasilieviciu, d-na Elena Gogoltan, d-na Maria Popoviciu protopopeasă, d-na Ecaterina Băiaș, d-na Liuba, d-na Maria Crasovean, d-na Lucreția de Görög, d-na Sara Hențiu, d-na Elena Cojocaru și d-na Anetta Călcianu.

Dl protopresbiter Mihail Popoviciu avisând inteligența română despre actul sfintirii nouului local, săvîrșit în ziua de 14 Decembrie, brava inteligență în frunte cu venerabilul nostru ctetean Nicolau Vasilieviciu, s'a adunat în localul nou edificat.

Dl protopresbiter după finirea cultului divin, a rostit celor de față o vorbire potrivită cu scopul. În urmă dl secretar al reuniunii de lectură, salutând membrii adunați în numele societății ce reprezintă, indemnându-i pre cei de față, a'-și iubi națiunea și patria în prima linie, mai apoi

schițând istoricul și metamorfosele, prin care a trecut păna în prezent, încheiându-și vorbirea cu strofele:

„De nă perit Românu!“ etc. etc.

Cu acestea s'a finit actul solemn, ear' cei adunați s'au depărtat cu suvenirii plăcute.

P. C.

Cronică.

Numiri. Sunt numiți: jude la judecătoria cereștilor din Sighetul Marmației Iuliu Veréczy, notarul dela tribunalul de acolo; subprocuror reg. la fiscalatul din Cluj Dr. Béla Sándor, concipient la tabla reg. din Murăș-Osorhei.

Decorația. Michail Wachsmann, notarul comunei Jidvei a fost decorat pentru meritele sale, câștigate prin serviciu îndelungat, cu crucea de argint pentru merite.

Numiri în milă. Au fost numiți colonelul Emanuil Merta dela reg. inf. 50, comandant al brigăzii 1 de munte; colonelul Henric Gabor fost comandant al reg. inf. 62, comandant la reg. inf. 50.

Tot năcăjita de maghiarișare. Uneori te cuprinde mila văzând, că oamenii cari ar trebui să fie preocupăți de lucrări serioase își consumă puterile cu maghiarișare! Dacă Maghiarii văd salvarea egemoniei lor numai în maghiarișare, apoi au cauza de a despera căci e puțină — nici o nădejde. Diarele maghiare sunt vinovate de perirea puterii maghiare — ele substrag publicul dela munca pacnică și fac să se compromită dimpreună cu „statul lor unguresc“ în ochii tuturor oamenilor, cari au avut păna acum ceva idee mai favorabile despre dinșii. Eată ce cetim în primul articol al guvernamentalului „Nemzet“ dela 31 Decembrie n. 1884: „La toată întemplarea ne putem încrede în durabilitatea păcii. Așadar tot mai și mai ocasiune intră a porni acțiunea noastră pe toată linia și a o conduce la biruință. Păna acum am pierdut mult timp. Am fi avut destulă ocasiune ca societatea să însoțească cu mai multă energie activitatea statului și să fie pe anumite terene începătoarea activității. Nu se poate nega că în acest interval lung al păcii s'a făcut mult; ne-am maghiarișat, ne-am îmboğățit? ne-am cultivat? Dar ajutorarea de sine a societății, nu odă, s'a obosit, de a mai continua politica succesului“. Nemzet constată progres în trei direcții: a maghiarișării, a învățării și a culturii — și el pretinde că vorbesce serios?

O voce montenegrină despre „politica grecească“ a monarhiei noastre. Diarul din Cetinie „Glas Czernigoreza“ se ocupă în un articol de „politica grecească a monarhiei noastre“ și dice că planul monarhiei noastre de a păsi în relaționi mai strinse cu Grecia preocupa nu numai pe cel interesat ci și pe celelalte puteri: „unele susțin că Austria voie să se săptă și extindă sfera sa politică, ca prin aceea să-și întărească influența sa pe Peninsula Balcanică; unii să croiesc amintirea politice graniței mai anguste și văd în această nisună a Austriei numai scopuri comerciale și economice naționale, pe care nisună amintita putere mare a inaugurat-o îndată după congrșul de Berlin“.

— „Moarte!“ dice Ovidiu, „dar cine este acela?“

— „Ești tu, răspunde August, — tu, care prin oameni plătiți și cu scopuri meschine ai înscenat o demonstrație publică în contra nevoie mele...“

— „Nu e adevărat!“ întrerupe Iulia (care ascultase la ușă din fund), „nu este Ovidiu acela, care m'a insultat! din contră, el este apărătorul — și ea declară din nou, că Ovidiu este singurul om, pe care îl iubesc. Nota bene, Ovidiu era om însurat.

— „Ai audit, Ovidiu?“ — îl întrebă August. „Ce pedeapsă meriti? spune!“

— „Moarte, împărat!“ răspunde Ovidiu.

Între aceste vin și solii unui rege barbar, supus Romei, și cer mâna Iuliei pentru stăpânul lor. Această cerere e tocmai bine venită pentru August. Dar Iulia se opune cu îndrăznicie, și declară, că nici odată nu-și va da mâna unui barbar.

Cu aceste se termină actul al II-lea.

Actul al III-lea se petrece la vila lui Ovidiu. Pe Ovidiu, care îl vedem sădind la o masă încărcată, încunguiat de amici veseli și de curteșane frumoase. Presimțind osândă grea, ce are să-l ajungă, el voia să-și mai petreacă odată — poate pentru cea din urmă oară în cercul amicilor sei. Deodată, pe neașteptate, întră Iulia. Toți rămân uimiți. Ovidiu o roagă să fugă din această societate dejosoatoare pentru ea. Dinsă declară însă că nu-i pasă de nimenea; să o scie Roma,

să arătăci în resumăt, care este conținutul acestei drame?

O relație de amor între Iulia, (neputa împăratului August) și între poetul Romei, Ovidiu, — și exiliul acestuia din urmă la Tomi (Constanța de azi): eată subiectul, pe care Alexandri nu-l desfășură în 4 acte, pline de scene mișcătoare.

Ovidiu, autorul atâtării serierii celebre, trăind în curtea împăratului August și având o deosebită pasiune pentru femei, nu poate să rămână indiferent față cu privirile amoroase ale Iuliei, care se îndrăgise mai întâi de versurile poetului, și mai pe urmă de poet însuși.

Ibis, un dușman neîmpăcat al lui Ovidiu, afând că acesta are întâlniri secrete cu Iulia noaptea în grădina palatului, profită de aceasta, pentru că să-și răsbune asupra lui. Într-o zi, când Iulia trecea prin „Forum Romanum“ Ibis încasează prin oameni plătiți cu bani o demonstrație publică în contra ei. Ovidiu însă, care se află în apropiere, o scapă pe Iulia de insultele mulțimii.

Cam acesta este resumătul actului I, care se petrece în Forul roman.

Actul al doilea ne introduce în palatul imperial. August, stăpânitorul lumii întregi, era foarte nefericit în familie. Toți copiii sei au eșit răi. Pe una din fizicele sale a trebuit să se exileze din Roma pentru conduită ei scandaluoasă.

Singura măngăiere și fericire ce-i mai rămasese la bătrânețe, era nepoata sa, Iulia, pe

care credeând-o încă nevinovată, voia cu orice preț să o păzească de influențele corupționii morale, ce domnia pe atunci în Roma.

Deodată intră Ibis, și denunță pe Ovidiu, că și când dînsul ar fi fost autorul demonizației facute de popor în contra Iuliei. — Dar cu ce scop să fi înscenat Ovidiu o astfel de demonstrație? întrebă August. — Pentru ca tot el alungând poporul, să apară mai pe urmă ca un măntuitor în ochii Iuliei, și să-și asigure prin aceasta simpatile ei, — răspunde Ibis, descoberind lui August și întâlnirile secrete, ce avea Iulia cu Ovidiu. August la început crede că toate acestea nu sunt decât niște calumnii; se înfuriază și alungă pe Ibis afară din palat. Între aceste vine Iulia, salutând pe unchiul seu și vorbindu-i cu naivitatea ei obișnuită.

Ea ținea în mâna un volum de papir, și ce mare fu mirarea lui August, când vădu, că acel volum este cunoscuta scriere a lui Ovidiu, „Arta amorului“. Mirarea și mânia lui August cresc și mai mult, când Iulia nu se sfisește a-i declara în față, că: da, dinsă iubesc atât versurile lui Ovidiu, că și pe Ovidiu însuși. — Va să dică Ibis a spus adevărat.

August e desesperat. Îndeșert amicul seu Mecenat se încercă a-l linși.

Iulia ese și întră Ovidiu.

— „Ce merită omul, care a cutesat să aducă rușine și desonoare în familia mea?“ îl întrebă August.

Foia „Tribunei“.

Ovidiu.

Dramă în 4 acte și în versuri, de V. Alexandri.

Dintre seriale literare ale d-lui Maiorescu cea dela 15 Decembrie st. v. va rămâne mult timp neuitată în mintea celor ce au avut fericierea de a lăua parte la dinsa. Afară de membrii obișnuiți ai societ. „Junimea“, (ca Teodor Rosetti, Iacob Negruzz, D. Olanescu St. C. Mihailescu etc.) mai erau de față: dl D. Sturdza, (ministrul de externe) P. S. S. Episcopul Melchisedec, d-nii coloneli și adjutanți regali Casimir și Candiano-Popescu, maiorul Argetoian, etc., și — ca ne

Expoziția maghiară ce se va aranja în anul 1885 la Pesta nu prea atrage oamenii la sine. Așa ni se pare din provocările ce se fac pe toată diua decât comitetul expoziției.

*
Bal român împreunat cu o *repräsentatione teatrală* se va aranja Mercuri la 7 Ianuarie n. 1885 la Mercurea în sala „Otelului roșu”. Începutul la 1/27 ore seara. Prețul intrării de persoană 1 fl. de familie de 3 membri 2 fl. ear' preste 3 membri de fiecare cîte 50 cr.

*
Producție literară se va ține Joi în 8 Ianuarie st. n. 1885 în Voila (comitatul Făgărașului) în localitățile scoalei centrale grădiniști programul următor: 1. „Cuvînt ocasional“, rostit de învățătorul dirigent Georgiu Dobrinu. 2. „Diorile frumoase“, poesie executată de corul elevilor. 3. „Deschiderea României“, poesie de D. Bolintinean, declamat prin d-ra Sofia Gila. 4. „Idila“, duet executat de învățătorii Nicolau Ludu și Ioan Munteanu. 5. „Despre femeia română“, disertație de d-l Nicolau S. Serban. 6. „Sentinela română“, poesie declamată de d-l Gavrilă Pop, învățător dirigent. 7. „Dialog“, executat prin elevi. 8. „Tablou tărănesc“. 9. „Cuvînt de închidere“.

Cu această ocazie se va reprezenta și piesa teatrală: „Arvinte și Pepelea“ vodvil într'un act de Vasile Alexandri. Persoanele: 1. Arvinte, de 50 ani d-l I. Munteanu. 2. Pepelea, de 25 ani d-l Nicolau Ludu. 3. Mandica, nepoata lui Arvinte * *. După reprezentăție va urma petrecere socială cu joc. Prețul intrării de persoană 50 cr.; de familie 1 fl. 20 cr. Venitul e destinat elevilor miseri dela scoala de acolo.

*
La preste 800 de săraci din București, administrația Curții regale, în numele Regelui Carol, a împărțit bani și lemne.

*
D-l Jacob Negruzzzi, redactorul „Convorbirilor literare“ a fost numit profesor de dreptul comercial la universitatea din București. D-l Negruzzzi a fost până acum profesor de aceeași materie la universitatea din Iași.

*
Concurs la Universitatea din București se va ține la 1 Septembrie v. 1885 pentru catedra de istoria bisericească și universală dela cursul superior al seminarului central.

Aspirantilor li se cere, pe lîngă un titlu academic în litere, și un titlu academic în teologie (licențiat sau doctorat).

*
Statutele societății „Carpații români“ au apărut în Craiova. Scopul societății e susținerea Românilor în provinciile române cisearcătine. Membrii societății sunt: fundatori, activi și onorari. Comitetul societății se compune din: P. Chițu, președinte; I. T. Chețanu, vice-președinte; I. Mihalescu, I. Faur, C. Olteanu, I. A. Mitescu, M. Străjanu, I. Pop, membrii; G. Pașcu, G. I. Pitis, secretari: D. S. Pamfiliu cassar.

*
Serbarea lui Metodiu în Velichrad dă de lucru oamenilor. Foile rusești scriu că Papa Leon XIII voiesce să facă politică din sărbarea milenarului lui Metodiu. Papa Leon XIII protestăza în contra acestor aserțiuni ale foilor rusești, declarând atât la Viena cât și la Peters-

să o scie lumea întreagă, că ea, nepoata lui August, iubesc pe Ovidiu, a venit să-i petreacă împreună cu dînsul și roagă pe curtesane să o primească în societatea lor.

Pe cînd era petrecerea mai sgomotoasă, întră împăratul August însoțit de lictori și Ovidiu, și cei de față rămân înmormântați. Morală, ce o face August nepoatei sale, și tinerilor pe care îi găsesce împreună cu Ovidiu banchetind, e dintre cele mai atingătoare. Cuvintele lui August din această scenă ne zugrăvesc un tablou foarte viu despre decadență morală, în care se afă societatea romană de atunci. Aici cade și asupra lui Ovidiu osândă înfiorătoare. El trebuie să părăsească Roma.

În acul al IV-lea, care se petrece cu opt ani îu urmă la Tomi, îl vedem pe Ovidiu în exil, slab și frânt de durere, așteptând moartea ca să-l scape de suferințe.

Sosirea Iuliei, care n'a încetat încă de a-l iubi și pe care el la început abia o recunoasce, aprinde din nou dorul vieții în inima lui. Glasul ei îi reamintesc trecul cu toate fericirile de odinioară. I se pare că vede înaintea sa Roma, cu mărețele-i clădiri și cu strădele ei sgomotoase, și roagă pe dei, să-i aprindă ear' viața „din ultima-i schîntie“, ca să poată reîntra din nou în acel raiu de plăceri. Dar' în deșert. „E prea tarâiu!“ șoptesce el Iuliei, care îl cheamă a se întoarce cu dînsa la Roma.

Sosesc și amicii lui Ovidiu din Roma, adu-

burg că sărbarea amintită va avea numai un caracter religios. În acest înțeles Papa va elibera o enciclică.

*

Guvernul rusesc a ordonat ca sărbarea lui Metodiu să se țină în 6 Aprilie 1885 în toate bisericile ortodoxe ale Rusiei.

Cum lucrează Americanii.

„La nature“ publică următoarea corespondență interesantă din Statele-Unite pe care o reproducem și noi după „Românul“, deoarece ea ne provoacă a face comparații instructive:

Trebue mai întâi să constată activitatea fără margini a poporului american, spiritul seu pozitiv, caracterul seu rece și gănditor. Americanul are mai cu seamă conștiință de valoarea timpului și, pentru a ajunge cel dintâi, nu lasă la o parte nici o împreguire favorabilă, nu desprețuiește nici o unealtă nouă, chiar în dauna vieții omenesci . . .

Avea să intinge greutățile unei naturi nove și puternice, acest popor contractează, în luptele dîlnice ale existenței sale, o putere și o energie neaudată și, departe de a să-o sleă, puterea să crească din contră prin piedicile ce întâlnesc și pe care le înlătură pas cu pas.

Dar' această viață de silinți și de muncă are nevoie de momente de odihnă, și resorturile mereu întinse ale mașinei omenesci cer o oprire săptămânală. Ei o găsesc în odihnă absolută a Duminecii. Nu mă pun aici din punctul de vedere religios, ci din punctul de vedere cu totul material și dic că în odihnă absolută a Duminecii, consacrată în genere familiei, lucrătorul american, din ori-ce clasă, găsește cum se să repare puterile și să le reînoiască . . .

Nu există țeară unde uneltele să fie mai perfectionată, căci, având a face totul, industrialul a voit să vadă totul înainte de a se instala, și cele mai de multe ori el a îmbunătășit, a modificat, a completat uneltele și mașinile întrebunătățe în Europa. Nicări nu se dă mai multă băgare de seamă iuțelii și precisiunii mașinelor-unelte sau mașinelor. Uneltele este într'o bună stare de întreținere, într'o stare de perfectă funcționare, și ori-ce invenție recunoscă bună, este imediat primită și adoptată. Noua mașină înlocuiește imediat pe aceea care produce mai puțin bine, mai puțin iute și prin urmare mai puțin ieftin. Ne având încă un mare număr de lucrători îscusi și experți, Americanii exceleză în toate industriile în care mașina înlocuiește mâna omului și ei o întrebuințează pre tutindeni, pentru a scuti pe lucrător de ostenele zadarnice și pentru a căstiga timp. Usinile lor sunt întocmite astfel încât se înălăture transporturile, perderile de timp. A pierde timp însemnează a produce mai puțin iute și prin urmare mai scump. Pentru cumpărarea materiilor prime, pe care nu le produc, ei exceleză în mijloacele lor de informație. Retelele telegrafice și te-

cînd poetului cununi de laur, și vestea îmbucurătoare, că patria îl rechiamă din exil. Dar' și acestia sosesc „prea tarâiu“.

Ovidiu moare în brațele Iuliei, și încunigurat de amicii sei.

Cam acesta este în resumat conținutul piesei „Ovidiu“, care alătura cu „Funtâna Blanduziei“ va rămână una dintre cele mai frumoase producții ale literaturii noastre. Aceeași concepție finală, același stil splendid, același farmec al limbajului și aceleași versuri încântătoare le găsim pretutindeni în „Ovidiu“ ca și în „Funtâna Blanduziei“; reprezentată însă pe scenă, se crede, că drama „Ovidiu“ va avea un succés mai strălucit chiar decât „Funtâna Blanduziei“.

Ea se va reprezenta încă în stagionea aceasta.

E de prisos a spune, câte complimente a primit autorul la finele fiecăruia act din partea celor ce l-au ascultat.

Între actele III și IV unul din cei prezenti și-a exprimat mirarea, cum e cu putință, că poetul tocmai acum, când se află în toamna vieții, să ne surprindă cu cele mai frumoase opere?

— Lucru firesc, — îi răspunse Alexandru Fructele cele mai gustoase, toamna se coc.

P. Dulfu.

fonice sunt cele mai vaste care există, și funcționarea lor e repede, sigură, aproape infalibilă.

Electricitatea este, în practică, sinonim de instantaneitate: aparatele care înregistrează și cari se găsesc în toate locurile publice, sunt puse gratis la dispoziția tuturor; și panglicele lor de hârtie procură tuturor informațiunile asupra cursurilor de pe piețele de materii prime din lumea întreagă. Ori care ar fi distanța, de e nevoie să se străbată Atlantică, Pacific sau Oceanul Indian, ei sunt gata să plece a doua zi pentru a ajunge la locurile de producție și a să asigure o piață, nu numai odată din întempiare, ci odată, de două ori, de trei ori pe an. Aceste călătorii sunt pentru dînsii o petrecere, o odihnă, și fără mod go ahead nu e numai o deviză, e o realitate...

Există între moravurile comerciale americane și cele din lumea veche mari deosebiri, mai cu seamă întrucătă că privesc educația comercială...

Ceea ce se numește în Europa învățămînt universitar, de abia există în America, spiritul tinereței formându-se de timpuriu pentru comerț. *To make money*, a face bani, eacă cea mai mare preocupare a părinților, eacă conversația de toate dilele; ce e de mirat dacă tinerii nu se interesează decât de studiile cari le aduc mai iute bani?

Ascultați o conversație între tineri, în America; îi veți audii vorbind de cereale, de finisajul piețelor, de ordine de bursă, de afaceri într'un cuvînt.

Ce deosebire între tineretul de acolo și tineretul din țările din Europa!

Trebuie să așa să fie mai multe și mai imposibile sădruitoare cari apăsă în alte țări agricultura, comerțul și industria, este dovedită prin exemplul Engleziei și a Statelor Unite; și cauzele dezvoltării acestor două mari națiuni se găsesc, nu numai în educația și în geniul lor comercial, dar' mai cu seamă în marea lor libertate, în marea neatârnare de care se bucură și în slabele imposite pe care le plătesc.

Convocător.

Învățătorii din protopresbiteratul gr.-or. al Bistriței, se convoacă pe 3/15 Ianuarie 1885 și din următoare începând la 8 ore dimineață, la o conferință în scoala normală gr.-or. din Borgo-Prund cu următoarea

Programă:

1. Constituirea învățătorilor în subreuniuni;
2. uniformarea învățămîntului în toate scoalele elementare din protopresbiteratul Bistriței relativ la planul de învățămînt și la manuale;
3. înființarea unui stipendiu pentru susținerea unui pedagog în institutul „Andreian“ din Sibiu;

4. prelegeri practice și anume:

- a) din religiune „cunoșința despre Dumnezeu“ tractată de dl Pavel Beșa, catedretă și învățător la scoala normală gr.-or. din Borgo-Prund;
- b) din învățămîntul intuitiv „Cartea“, tractată de dl Ilarion Bosga, învățător la scoala normală din Borgo-Brund;
- c) din Scriptologie „desvoltarea și tractarea sunetului „i““ de dl Stefan Vrășmaș, învățător la scoala elementară din Borgo-Prund;
- d) din Comput „numărul 1 și 2“ tractat de dl George Ghiță, învățător în Borgo-Mijloceni;
- e) din Geografie „orizontul, orientarea în spațiu, scoala și comună, tractată de dl Iacob Onea, învățător și director la scoala normală gr.-or. din Borgo-Prund;
- f) din Istoria naturală „boul și vaca (vita)“, tractat de dl Eliseu I. Dan, învățător la scoala normală din Borgo-Prund;
- g) fizică, despre „aer“, tractat de dl Simeon Pahone, învățător substitut în Borgo-Jeoseni;
- h) prelegeri despre „condicile scolare“ după instrucția prevențională, consistor archidiac, din 9 August 1883 nr. 3215 scol., de dl Ioan Orban, cleric absolut din Borgo-Suseni.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Bistrița-Borgo-Bistrița în 17/29 Dec. 1884.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Varietăți.

(Arta — de a dormi gratuit.) Educarea damelor tinere în America a ajuns gradul suprem de perfecționare. Si eată cum: În academia de dame din Cincinnati, elevelor se predă și arta de a dormi gratuit. „Profesorita somnului“ vădând că un vizitator al institutului se miră preste această nouă specie de prelegeri, i-a pus întrebarea: „Gându-te-ai vreodată că a treia parte din viața noastră o petrecem durind? Cugetă-ai vreodată la modul cum apară când dormi? Fișe cu d-văzute bărbății, stă alcătuie lucrul; o fată însă trebuie să apară totdeauna căt se poate de curăță și răpițoare, abstracție facând dela chemarea ei viitoare ca femeie căsătorită. Din această cauză am luat rolul de a preda arta de a dormi gratuit. Multe dame au obiceiul rău de a ține gura deschisă pe cînd dorm și urmare a horăcătui uricioasă al damelor. Eu instruesc cum să-și închidă fetele buzele frumusețe pe timpul somnului și în casă de lipsă să se privească în oglindă. Nu trebuie să-lase capul prea adormit, gura se deschide fărăvoie. Le sfătuiesc apoi ca pentru noapte să-și facă o toaleă tot atât de îngrijită, că și pentru di. Rufele de noapte să fie curățele, picante și corespunzătoare, prin urmare să lapede uricioasa de căiă. Părul nu trebuie legat în un moț tare, el trebuie aranjat ușor și liber, înținând seamă de presentabilitate și confort. Poziția lor în pat trebuie să fie tot așa de frumoasă ca și presentarea de di. Eu le instruez pe damele timere încăt să nu se teamă că vor fi surprinse de bărbății lor în nici un timp, — nici noaptea, nici diua. Ele vor oferi totdeauna o iconă atrăgătoare findă grațiositatea forțată se preface iute bani?

(O prinsoare ciudată.) Din Liverpool se scrie: „D. Miles Farr, unul dintre tinerii mai avuți de aici, s'a prins în diua anului nou 1883 cu un amic, că în timp de un an va petrece toate noaptele afară din casă. Prinsoarea a fost pentru 10.000 lire sterlingi. Tinérul și-a procurat toalete de earnă, de ploaie, etc., și lucrurile au mers bine până în ajunul Crăciunului. Atunci seara s'a întărit în birt cu beuturi calde și esind în stradă a fost înălțat de un sergent polițiesc și arestat sub cuvînt că era beat. Bietul tinér a trebuit să doarmă pe păie în Comisia, ba prin aceasta pierdînd prinsoarea a plătit 10.000 lire sterlingi.

Posta Redacționii, I. R. în F. Nu cunoasem prețul de abonament al „Economie Naționale“, nefind el cuprins în prospectul, ce l-am primit.

Posta ultimă.

Budapestă, 1 Ianuarie n. Partidul liberal a gratulat de anul nou ministrului-president Tisza. Acesta respundează a accentuat, că partidul liberal actual ține strîns la principiile profesate de partidul liberal de odinioară. Rezultatul alegerilor a impus datorința de a ține necondiționat sus și tare steagul liberalismului (?) sub care din clasele deosebite s'a facut o națiune; nu trebuie permis ca națiunea să se desfacă în caste deosebite. În sfîrșit a declarat, că ține necondiționat la principiile fundamentale ale reformii casei de sus.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Cașovia, 2 Ianuarie n. Pe linia Marghita-Gölnitz a căi ferate Cașovia-Oderberg s'a sistat comunicația din cauza unor mari surpăriri de stânci. Delăturarea dărâmăturilor căii va ține vreo opt zile.

Madrid, 2 Ianuarie n. În Torrox a fost din nou cutremur tare de pămînt cu sgomot subteran grozav. În Alba Iulia, (provincia Granada) s'a deschis pămîntul și s'a cufundat biserică până la vîrful turnului. În ținutul dela Marsou, au dispărut oameni și animale în crepăturile pămîntului.

Director

Extras din foaia oficială.

Publicări

Din partea tribunalului din Zelău se provoacă eredii după Mihai Codreanu din Titer a se insinua în 45 dile.

— Din partea tribunalului din M.-Sighet se provoacă eredii după Hrihor Bălas din Cabola-Poiana a se insinua

— Din partea tribunalului din Lugoj se publică proiectul despre împărțirea massei de concurs a lui Bernhard Ungar din Lugoj. Recurse în 15 dile.

四三一

Din partea judecătoriei cercuale din Mercurea se provoacă Ioan Banu din Poiana a se înfățișa în 26 Ianuarie 1895, fiind pînă pe 210 fl.

— Din partea judecătoriei cercuale din Seliște se provoacă Petru Popa Tunariu a se înfațișa în 5 Februarie 1885, fiind pîrît pentru 100 fl. și Ioan Ivan (Balu) din Cacova a se înfațișa în 19 Februarie 1885 fiind pîrît pentru 100 fl.

Sciri economici.

Valuta și economia rurală. În clubul agriculto-
rilor germani a ținut renumitul scriitor bimetalist dr.
Arendt o prelegere despre însemnatatea valutei asupra
economiei de câmp. În prelegere a avut în vedere, cu de-
osebire, agricultura germană. E de observat că un punct
din programul agrariilor germani se ocupă cu bimetanismul.
Dela 1873 înceace dice Arend afară de America, a mai
pășit pe piațele Europei ca concurentă și India-ori-
entală. La a. 1873 importul grâului indian pe piațele Ang-
liei a fost de 700.000 măji, în 1876 deja de 3,300,000
măji, în 1881 de 7,300,000, în 1882 de 8,400,000 și în
1883 de 11,800,000 măji. Dacă considerăm că în anul 1883
din America s'au importat preste tot 26 milioane măji de
grâu, în acest cas influența concurenței indiane nu pare
neînsemnată. — Aparentă dela a. 1873 înceace a grâului
indian pe piațele Europei e de a se adsearie căderii valorii
argintului, pricinuită prin introducerea valorii aurului. De-
oarece India-orientală posede valută de argint argintul
are acolo valoare deplină; astfel s'a rentat a cumpăra în
India-orientală grâu pentru argint, care în Europa și-a perdit
prețul. Acest grâu se poate apoi în Europa vinde cu câștig.

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Decembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	91 $\frac{1}{2}$	vînd.	—.—
— Rur. conv. (6%) . . .	"	88 $\frac{1}{2}$	"	—.—
Act. de asig. Dacia-Rom. . .	"	313.—	"	315.—
Banca națională a României . .	"	1270.—	"	—.—
Împr. oraș. Bucuresci . . .	"	32.—	"	—.—
Credit mob. rom. . . .	"	183.—	"	—.—
Act. de asig. Națională . . .	"	230.—	"	231.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	99 $\frac{1}{2}$	"	87,50
Societ. const.	"	244.—	"	250 $\frac{1}{2}$
Schimb 4 luni	"	—.—	"	30.—
Aur	"	15	"	15 $\%$

urnătoare de clopote și de metal alui

Antonie Novotny

Cu deosebire recomand:

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiul; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 puncti.

Recomand mai departe scaune din ferăbatut pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cale mai moderate. Se construiesc clopote și prelungă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 puncti în jos, precum și stropitoare de mâna se află totudeuna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny.

[104] 10—12 Timișoara, Fabrică.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.